

Eleven sebeink

A fehérvári Katyń-emlékkereszt előtt

Ha szél sem jár, s moccsanatlan az erdő,
ott akkor is, örökké suhognak, zúgnak a fák...

Küldik gyökereik a föld hangját,
föl törzsükbe, szárba, ágba,
mintha a gyilkos fegyverek
döreje bennük visszhangzana,
s rázza szüntelen a leveleket:
reszkető, suhogó jajjaikat
soha ne hagyják abba!

Itt már örökké vérszagú marad a föld!
A fekete varjak az ágakon álmaikban
lövések hangjára rezzennek
s az egykor még élőkre zuhanó rögök
örökké viselik szörnyű szégyenüket:
a többi, itt mind, szerte e tájon,
holtukban az idegenekkel egyenlő
oroszbereket rejtenek.

A hajnali hidegben
az ágak végén lengyel tisztok
utolsó, fagyos könnye csillog;
és mindörökké így marad,
amíg Katyń fölött jár a Nap,
ragyognak éjjel a csillagok.

S te sem feledheted venger,
hogy a hú polák-barát
eleven sebe ugyanolyan fájdalom,
mint ahogy bennünk él kegyetlenül
örök időkre a csendes, vérszínű Don.

Ahol éppúgy suhognak,
zúgnak a nyírfák, az éjjel
hazajáró magyar honvédek fölött,
s küldik örök tanúval,
a széllal üzenetüket:

Testvér! A testvér-halottakat
sem feledheted —

soha...

Katyń-emlékkereszt Székesfehérváron

In memoriam

Kérdések Csurka István temetésén

Gondoltál-e néha arra,
hogy elfutni könnyebb lenne,
mint gyülevész zsoldos-falkával
szemben, puszta marokkal
várni dorongok súlyos suhanását?

És arra gondoltál-e,
hogy térdre roskadj,
töpörödött lelkű vigyorgók közé,
lesni, mikor villan ránk szemfog,
mozdul hamis-kegyelmező intés?

Gondoltál-e végül arra,
 hogy a végső elszámolásnál
 micsoda magára maradt,
 reménye vesztett
 fekete sereg köszöni meg,
 szomorú imájával, énekével,
 amit érte cselekedtél,

életnyi harcokban...?

Szabadság... '56

Cs. I.-nak

Pusztában
 visszhangzó
 halottas
 vaklárma volt.

Felszított
 ábránd-zsarátnokot,
 s kisúrolt méhek
 sorsára jutott.

Tíz napig:
 a remény.
 S televénynek
 kárhoztatott..

Szabadság.... '89

Feltűnt
 újra egünkön.
 Fényében
 a földre
 borultunk.

Hűlt rögökké
 sötétedett,
 mindhiába várjuk
 a három-
 királyokat.

Fölöttünk
 hallgatás
 és csönd.
 Az Úr.
 Az Úr.

2011. november 4.

